

Jaume Nouviles. Portaveu de la Plataforma 8 d'Abril

“El marquès de l'Ensenada era un genocida racista”

Millo avisa que l'Estat mira amb lupa 500 docents

Cerquen conductes “inacceptables”

Mira les ganes de vacances que et vénen quan veus uns quants gratacels.

40 oficines a Catalunya
902 811 811
nautaliviatges.com

NAUTALIA
Viatges

EL PUNT AVUI+

1,20€

Edició de Lleida

DIJOUS • 10 de maig del 2018. Any XLIII. Núm. 14632 - AVUI / Any XL. Núm. 13502 - EL PUNT

#CATALUNYALLIBERTAT

VOL VIURE EN

P6-11

Abocats al pla

URGENT • El TC suspèn la llei que permetia la investidura a distància hores després que Rajoy hi va presentar recurs **ACTUAL** • Puigdemont proposarà nou candidat i la CUP manté l'abstenció

Llarena veu ara sedició en l'1-0

EUROPA-MÓN

P26,27

Manifestants iranians cremen banderes nord-americanes, ahir davant de l'ambaixada nord-americana a Teheran ■ AFP

Inquietud per la crisi amb l'Iran

El preu del petroli s'enfila després de la decisió dels EUA

L'ESPORTIU

FUTBOL

La celebració del primer gol ■ EFE

El Barça goleja (5-1) i continua invicte

181870-117724w

ni una gota més!
HUMITAT-STOP

No amagui la humitat, elimini-la per sempre!

Distribuidor per la província de Girona:
ANTONI PAGÈS - 17753 ESPOLLA - Tel. 972 563 418
Mòb. 678 323 938 - antonipages@telefonica.net

Punt de Vista

El Punt Avui expressa la seva opinió únicament en els editorials. Els articles firmats exposen les opinions dels seus autors.

HERMES COMUNICACIONS SA

President: Joaquim Vidal i Perpinyà.
Consell d'Administració: Lúcia Vidal i Juventench (vicepresidenta), Eduard Vidal i Juventench, Esteve Colomer i Font i Joan Vall i Clara.
Consell de lectors: Feu-nos arribar les opinions, els suggeriments i les consultes que desitgeu sobre el nostre projecte editorial i els nostres productes a conselldelectors@elpuntavui.cat. Tots els contactes rebran resposta de la direcció.

Direcció Executiva: Joan Vall i Clara (conseller delegat), Xevi Xirgo (Informació General), Emili Gispert (Informació Esportiva i local), Toni Muñoz (Serveis), Josep Madrenas (Webs i Sistemes), Albert París (Comunicació), Miquel Fuentes (Administració i RH), Lluís Cama (Producció), Concepció Casals (Distribució) i Ricard Forcat.

Keep calm

Jofre Llombart

La punxa d'en Jap

Joan Antoni Poch

Problemes i obsessions

La casualitat del calendari parlamentari ha volgut que amb 24 hores de diferència hagin coincidit al Congrés dels Diputats dues iniciatives que són un bon termòmetre per avaluar com va allò dels anomenats problemes reals de la gent. Dimarts, tres diputades del Parlament (Alba Vergés, Assumpta Escarp i Marta Ribas) van anar en representació de les institucions catalanes a defensar el dret a l'eutanàsia. És una proposta que va emanar del Parlament català de manera transversal i ara s'ha portat a Madrid, on, novament, s'ha hagut de demanar permís, en aquest cas perquè es pugui legislar sobre la mort digna de les persones. Durant anys, recordem-ho, el Parlament ha estat acusat de manera recurrent de treballar només pel procés. Una acusació que els diputats del Congrés van veure gràficament desmentida dimarts, però bé que un simple repàs a les últimes sentències anul·ladores del Constitucional demostra la intensitat social del

Durant anys, recordem-ho, el Parlament ha estat acusat de manera recurrent de treballar només pel procés

Parlament i també el poc poder polític que té Catalunya per gestionar qüestions com ara els horaris comercials, la pobresa energètica i els pisos buits. També l'eutanàsia, però en aquest cas la normativa –que es vol estatal–, haurà nascut al parc de la Ciutadella i segurament se'n beneficiaran tots els espanyols. Doncs bé, acabat aquest debat, ahir hi va haver sessió de control al govern de Rajoy i es van tramitar 17 preguntes a l'executiu. D'aquestes 17 preguntes, dues corresponien a Ciutadans. La primera, d'Albert Rivera, era sobre per què el govern espanyol no ha presentat un recurs al Constitucional contra el vot delegat de Puigdemont i Comín. La segona, de Juan Carlos Girauta, era sobre per què Sixte Cambra és encara president del Port de Barcelona si està imputat en l'anomenada trama del 3%. Cap de les altres 15 preguntes, presentades pel PSOE, Podem i el PP, tenia a veure amb Catalunya i preferien abordar temes com ara la sentència de La Manada, les pensions i Cristina Cifuentes. Ja estem molt a prop de caure en la paradoxa de veure gent obsessionada a dir que hi ha una obsessió amb el procés.

Vuits i nous

Manuel Cuyàs

Pujades i baixades

Un cop al mes “pujo” a Girona per participar en la tertúlia d'El Punt Avui Televisió. Els de Girona “pugen” quan van a Barcelona. Deu ser que tot i estar situada més avall del mapa veuen la capital d'accés esforçat i dificultós. Dimarts passat em tocava programa. Quan a les vuit en vaig sortir, em vaig sorprendre que al carrer encara fes sol. El mes passat era fosc. Havíem parlat del procés, és clar, i de com entre les dificultats judicials i l'estratègia de Puigdemont es dilata la formació de govern. Fa tant temps que en parlem que ja no sabem ben bé què dir. L'historiador Xavier Díez trobaria encomiable que Puigdemont decidís proposar de president algú de la CUP. Ha trobat adhesions. La meva, no. Fora experiments i tinguem un govern que administri i ens defensi. Hem parlat de les noves invectives a l'escola catalana a càrrec del PP i de Ciutadans. Qui ha de respondre als atacs? Nosaltres, uns simples tertulians que pugem i baixem de Girona un cop al mes? No hi ha conseller d'Ensenyament. Millor dit, sí: el conseller és el ministre Méndez de Vigo. Els directors de les escoles públi-

“Sense govern, qui ens ha de defensar dels atacs? Els tertulians?”

ques reben els documents firmats per ell. El president de la Generalitat és Mariano Rajoy i si aquest no hi és, Soraya Sáenz de Santamaría, i si aquesta tampoc hi és, Enric Millo, delegat del govern espanyol a Catalunya i, més antigament, l'“independentista” d'Unió. Qui ens en defensa? Passem de l'aflicció a l'eufòria: ens en sortirem, l'objectiu “republicà” és més a prop que mai, amb Puigdemont a fora la “internacionalització” del procés s'enforteix. La justícia europea farà claudicar l'espanyola. Quan? És desitjable la prolongació d'un exili?

Havia “pujat” a Girona per l'autopis-

ta de l'interior, que és la més ràpida. Els homes del temps havien dit que plouria, i feia sol. El Montseny presentava a la part baixa una massa vaporosa de color blanc. Primer la vaig prendre pel fum d'alguna indústria de Sant Celoni. Els de ciutat no hi entenem res i pertot veiem fums i indústries. Estem intoxicats. Era boira baixa. Sobre seu, el massís muntanyós es mantenia com en suspensió.

Com que a l'hora de plegar era clar, vaig dilatar la baixada o pujada a casa, passant per la Nacional II. El sol crepuscular afavoria els verds que l'hivern i la primavera amb molta humitat que hem tingut han fet brotar. Verd de què? D'herba? D'algun cultiu? Quin cultiu? Els de ciutat només sabem donar nom a les plantes de la terrassa, i encara. Cal Coix. Aquí s'apostava Joan de Serrallonga per assaltar les diligències tirades pels cavalls cansats per la pujada. Ara hi ha un radar de caçar conductors incauts. Enfoco l'autopista del Maresme. Una boira vinguda de mar torna blanc el paisatge i fa indescribibles i misteriosos els arbres. De sobte, l'hivern.

EL PUNT AVUI+

Edita: Hermes Comunicacions SA
http://www.elpuntavui.cat
972 18 64 00
Güell, 68. 17005. Girona

Director: Xevi Xirgo i Teixidor. Vicedirectors: Emili Gispert i Toni Muñoz. Directors adjunts: Pepa Masó, Joan Rueda, Miquel Riera, Xevi Sala i Ferran Espada.

Caps de secció: Toni Brosa (Opinió), Anna Serrano i Carles Sabatè (Nacional), Anna Puig i Jordi Nadal (Comarques Gironines), Pilar Esteban (Europa-Món), Jaume Vidal i Xavier Castillón (Cultura), Montse Martínez (Apunts), Pere Gorgoll (Neurologiques), Marcela Topor (Catalonia Today), Montse Oliva (delegada a Madrid), Jordi Molins (Disseny), Andreu Puig (Fotografia), Quim Puigvert (Llengua), Jaume Batchell (Producció) i Antoni Dalmáu i David Brugué (Tancament).

Conseller delegat: Joan Vall i Clara.

Direcció Comercial: Eva Negre i Maria Àngels Taulats (El Punt Avui), Eduard Villacé (Agències), Josep Sánchez (L'Esportiu) i Elsa Romero. Webs i Sistemes: Josep Madrenas (director), Joan Sarola (Sistemes) i Ramon Buch (Disseny). Recursos Humans: Miquel Fuentes. Administració: Carme Bosch. Producció i Logística: Lluís Cama. Distribució: Concepció Casals.

Accedeix als continguts del web

Podràs gaudir per un dia dels avantatges del web amb aquest codi QR o entrant a <http://epa.cat/c/vvgzkt>

A la tres

Xevi Xirgo / xxirgo@elpuntavui.cat

I podran governar junts?

Ara fa uns quants dies que, com que JxCat i ERC sembla que es barallin, molts de vostès es pregunten si després, un cop superada la investidura (que n'hi haurà), podran governar junts. Com s'ho faran, per governar sense barallar-se? Podran? Doncs mirin, sí. Per què? En primer lloc, i potser fonamentalment, perquè no tenen altre remei. I segonament, no ens enganyem, perquè governar junts no vol pas dir que pensin el mateix. Està ple, al món, de governs bipartits, tripartits i quadripartits que s'asseuen junts al consell executiu. No se'n recorden, del tripartit? O és que pensaven el mateix, el PSC, ERC i allò que se'n deia ICV? Els puigdemontistes ara semblen més republicans que els republicans de tota la vida, i els republicans de tota la vida s'assemblen molt als pedecatistes quan es parla de la via unilateral. Els que abans frenaven volen accelerar i els que sempre

“D'unitat unitat, no s'enganyin, tampoc és que n'hi hagués gaire al govern anterior

acceleraven ara volen frenar. Si més no, això és el que sembla. I probablement per això, per aquest embolic que hi ha, dilluns passat el president d'Òmnium, Marcel Mauri, se'n va anar a Berlín a veure Puigdemont i a demanar-li “la màxima unitat i generositat per aconseguir un nou govern sobirania a Catalunya”. Suposo, és clar, que Mauri deu haver demanat el mateix a Junqueras i a la CUP. Perquè deu estar tant o més perplex que molts de vostès en veure la baralla so-

terrada (i no tan soterrada) que hi ha entre JxCat (que no sé si és ben bé el mateix que el PDeCAT) i ERC (que no sé si és ben bé el mateix que Demòcrates). Els uns fent viatges a Berlín i els altres fent públiques cartes i més cartes des de la presó. A mi em sembla que a hores d'ara ja tothom ha quedat retratat, i que les posicions de cadascú estan quedant prou clares, més enllà que uns tinguin més pressa que els altres per investir president (tot i que a mi em sembla que de pressa ara en tenen tots). JxCat té el seu full de ruta i ERC el seu. Però això no treu que hauran de tornar a governar junts. O ara o després d'unes noves eleccions que, no s'enganyin, no canviaran pas substancialment els resultats i per sumar es tornaran a necessitar. Podran governar junts, doncs? Sí. Ja ho han fet. I d'unitat unitat, no s'enganyin, ja ho anem veient, tampoc és que n'hi hagués gaire al govern anterior.

De reüll

Pepa Masó

Guió mil·límetrat

Ahir va ser el dia. La maquinària de l'Estat, com ja ens tenen acostumats, va actuar de manera coordinada per impedir la investidura del president Puigdemont. El guió, que no va agafar ningú de sorpresa, es va complir mil·límetre a mil·límetre, sense cap desviació. Matinada: publicació al DOGC de la reforma de la llei de presidència que permet la investidura a distància del president Puigdemont; Llarena confirma el processament de Puigdemont i 22 persones més; el Consell de Ministres aprova en reunió

Rajoy vol la investidura per poder aprovar els comptes amb el PNB

extraordinària dur la reforma al Constitucional; l'alt tribunal suspèn la llei, ergo Puigdemont no pot ser investit. Fora de guió, però, s'han trobat amb petites sorpreses, com ara que la fiscalia belga qüestiona les acusacions del Suprem contra els consellers o que Llarena, per més que s'entesti, no pot justificar

el delictes de malversació davant la justícia alemanya, una justícia que des del minut zero no li ha comprat el relat de violència en què basa el delictes de sedició. Portes endins les coses van passant segons el seu guió, però una altra cosa és el que passa fora, on els tribunals no ballen al so que toquen des de La Moncloa. Rajoy vol que hi hagi investidura, per això no ha impugnat el vot delegat de Puigdemont i Comín, vol la investidura per completar el seu altre guió: que abans del 22 de maig hi hagi govern per poder aprovar el pressupost amb el suport del PNB. Ja veurem si es compleix al mil·límetre.

Les cares de la notícia

PRESIDENT DELS EUA

Donald Trump

Perillós unilateralisme

Donald Trump, amb la seva obsessió d'esborrar el llegat d'Obama, ha posat en pràctica un perillós unilateralisme que pot disparar el conflicte a l'Orient Mitjà. Amb la decisió de trencar l'acord nuclear amb l'Iran Trump obre la porta a una cursa a la regió per aconseguir la bomba nuclear.

PRESIDENT DEL SENAT

Pío García Escudero

Menyspreu al català

El menyspreu dels populars envers el català no és nou i no s'estan de demostrar-ho. Com va passar dimarts al Senat quan el seu president va obligar dos senadors d'ERC a jurar el seu càrrec en castellà, si bé en altres ocasions ho havien fet en català sense cap problema.

DIRECTOR EDITORIAL GRUP ENDERROCK

Lluís Gendrau

Per molts 25 anys

La revista *Enderrock* fa 25 anys i per celebrar-ho ha publicat un número antològic dedicat als 50 anys de *L'estaca* de Lluís Llach i ha produït el documental audiovisual *Les cançons del 68*, que s'estrena avui. La celebració de l'aniversari promet més sorpreses en els pròxims mesos.

EDITORIAL

Greu error dels EUA amb l'Iran

La decisió del president nord-americà Donald Trump de trencar unilateralment el pacte nuclear amb l'Iran deixa l'Orient Mitjà, i de rebot el món, al llindar d'una greu crisi bèl·lica i d'una possible nova crisi econòmica amb l'augment del preu del petroli. També suposa un important pas enrere en les relacions entre Europa i els EUA, molt fermes els últims 70 anys. No han servit de res les pressions europees de les últimes setmanes davant la tossuderia dels ultraconservadors del govern americà.

Trump, certament, compleix les seves promeses electorals, i el trencament del pacte nuclear amb els iranians n'era una, però la decisió de l'impetuós president nord-americà només fa contents Israel i l'Àrabia Saudita, enemics acèrrims de l'Iran i que no volen perdre, sobretot els primers, la seva hegemonia militar a la zona. La resta dels signants del pacte, entre els quals Rússia i els aliats europeus, ja es van apanyar ahir a denunciar l'error nord-americà, que perjudicarà, sobretot, grans empreses del Vell Continent que, des que es va signar l'acord, han fet nombroses inversions a l'Iran.

El més greu de tot plegat és que el trencament del pacte, a més de donar força al sector més conservador del règim dels aiatol·làs i de posar més benzina a la delicada situació geopolítica de la zona, està basat en simples suposicions. Americans i israelians acusen l'Iran d'haver incomplert l'acord i d'haver portat d'amagat un programa nuclear, quan cap inspecció feta no ha trobat proves d'aquests fets. Tot fa pensar, ara mateix, malauradament, en les mentides que es van desplegar contra l'Iraq i el seu presumpte programa d'armes de destrucció massiva.

Tal dia com avui fa...

1 any Les urnes de l'1-0
El govern obre el concurs per comprar les urnes i la fiscalia es prepara per actuar-hi en contra. Santamaria avisa que l'Estat farà complir la legalitat.

10 anys Ajut robat
El govern de Birmània roba l'ajut humanitari. L'ONU acusa els militars de la junta i en un primer moment suspèn els enviaments.

20 anys Aznar i ETA
Aznar afirma que l'Estat no es rendeix i que "ETA i HB acabaran a la presó". Més de 30.000 persones es manifesten a Vitòria per la Guàrdia Civil.

Full de ruta

Ferran Espada

La República d'un sol poble

La República, malgrat el que plantejgen alguns independentistes propensos al realisme màgic, no existeix. El 27 d'octubre el president Puigdemont va decidir no implementar-la amb la signatura dels decrets pertinents. Una decisió que cal respectar en un moment de màxima gravetat. Però mai hi havia hagut tanta força per assolir-la. Potser a la CUP o a alguns sectors de JxCat els pot interessar repetir eleccions. Però malbaratar la força assolida seria un error històric. La investidura definitiva que sembla obrir-se pas –amb permís de la CUP– arribarà a un cop esvaïda la boira de les maniobres partidistes. Legítimes, però que cal emmarcar en la construcció d'un nou espai polític, el de JxCat, a partir del progressiu desmantellament del PDeCAT, si més no com a organització política amb criteri propi d'actuació. I evidentment de l'afermament d'un lideratge, que ningú dubta que és el de Carles Puigdemont. Sense perdre l'oportunitat de desgastar ERC, que ha

JxCat està ja en maniobra d'aterratge. Ara urgeix treballar per guanyar per a la República, com a nexa d'unió d'un sol poble, molts milers més de catalans i catalanes

aguantat estoicament les escames dels socis. I malgrat tenir el president a la presó i la secretària general a l'exili, els de Junqueras i Rovira s'han dedicat a articular un full de ruta republicà de fons, que pot ser discutible però que és a hores d'ara l'únic conegut i viable. Finalment, JxCat està ja en maniobra d'aterratge. I cal facilitar-ho sense retrets, perquè urgeix començar a treballar per convèncer molts dels centenars de milers de catalans i catalanes que encara no estan per la República que aquesta és la millor via de futur per a ells i els seus fills. Parlin el que parlin i se sentin nacionalment com se sentin. Si més no, millor que una monarquia autoritària representada a Catalunya per un partit neoliberal com Ciudadanos supeditat als grans poders fàctics econòmics i al conjunt de l'Estat per un PP infectat fins a la medulla per la corrupció. El republicanisme necessita convèncer molta més gent per ser prou fort, però sobretot per mantenir la idea d'un sol poble. Ara amb la República com a nexa d'unió.

Tribuna

David Murillo. Professor Esade - URL

De grans aliances

Com en aquell joc per a criatures, marquem els punts sobre el paper i unim-los amb una línia a veure quin animal surt. Comencem pel cas Cifuentes. Hi apareix un títol universitari trampós, manipulació d'expedients públics i falsificació de signatures. Hi trobem un director de màster que intercanvia favors amb el partit de la senyora en qüestió i que amenaça, ai, amb descobrir el pastís. Hi veiem un intent desesperat de sortir de la tomba política per la via del renunciar al títol (riures, estupefacció). Si anem una mica més enrere podem resseguir el notable historial d'afinitats electives entre una universitat (la mateixa) i un partit polític (l'anterior). Entre els casos més sonats hi apareix el transvasament de l'exrector (conservador) a la posició de magistrat del Tribunal Constitucional. Bingo.

ARA POSEM-HI LA PREMSA. Qui destapa el cas no és un dels diaris de referència de Madrid. *Eldiario.es* és un mitjà digital finançat pels seus lectors. Important. La llibertat de premsa a dia d'avui es juga en l'accionari. El toc de gràcia del cas Cifuentes arribarà d'un altre mitjà digital, aquest cop

de finançament molt més fosc, especialitzat a promoure calúmnies o *vendettas* a gust del pagador. De dretes, vaja. Recupereu tot seguit la senyora Cifuentes i observem-la en aquella fotografia en què apareix al costat de la resta d'expresidents de Comunitat Autònoma (Madrid per a més detall), veritable pòster musical d'investigats (abans imputats) per casos de corrupció. Tots del mateix partit. Afegim-li aquí el memorable discurs de la seva secretària d'organització a Sevilla: "*Hay que defender a los nuestros.*" Una frase que ja s'apliquen preventivament al partit del recanvi, Ciudadanos, per tal de donar l'esquena a la moció de censura socialista. És allò de garantir una descomposició tranquil·la, or-

denada i vertical del partit que fou descrit per la famosa Unitat de Delictes Monetaris i Financers (UDEAF) en el Cas Gürtel com a "organització delictiva".

EN EL NOSTRE ESTOL DE PUNTS sobre un full blanc només caldria afegir-hi la proximitat amb la gran empresa constructora i d'infraestructures, l'antigament anomenat sector BOE (allò de sempre: el rescat de les radials de Madrid, el Castor del president d'ACS i del Reial Madrid...). El resultat és el pòquer de pèrdua de legitimitat (i d'impunitat) que afecta judicatura, premsa, poder polític i econòmic i que tan bé serveix per explicar l'explosió dels ecosistemes polítics a Occident.

COROL-LARI. Si els beneficiaris de la situació desitgen la conversió de la fallida institucional en malaltia crònica, el bloc independentista i les esquerres no poden deixar d'evidenciar la crisi i buscar de manera incansable aliances amb els damnificats, ideològics i materials. *Ad nauseam.* Som davant de l'eterna lluita entre conservadors i reformistes amb l'afegit que, aquest cop, a les dues parts els va la supervivència.

“Som davant l'eterna lluita entre conservadors i reformistes

El lector escriu

Les cartes adreçades a la Bústia han de portar les dades personals dels seus autors: nom, cognoms, adreça, número de telèfon i número de carnet d'identitat o passaport. Així mateix, cal que no superin els mil caràcters d'extensió. El Punt Avui es reserva el dret de publicar-les i escurçar-les. No es publicaran cartes signades amb pseudònim o amb inicials. Els textos s'han d'adreçar a bustia-catalunya@elpuntavui.cat

Lévi-Strauss i Jordi Pujol

■ Pocs dies després que Jordi Pujol divulgés els seus problemes amb Hisenda, fa quatre anys, el que subscriu va publicar el següent escrit, que crec que es reactualitza avui: "Durant dècades Jordi Pujol, entre altres coses, ha tingut l'habilitat de donar valor al treball, l'esforç, la formalitat i l'ètica que caracteritza els catalans." L'expresident ha explicat públicament que no ha estat fidel a les virtuts que ell ens demanava a la resta de ciutadans. Però, compte, no ha volgut negar el fet inqüestionable que els atributs positius dels catalans existeixen, són reals, formen part de la seva manera de viure com a sers humans. L'antropòleg Claude Lévi-Strauss ha escrit: "*Rien n'est joué, nous pouvons tout reprendre.*" Vindran altres líders, altres personalitats i la pròpia ciutadania que repre-

drà la positiva psicosi col·lectiva dels catalans, vells i nous, per refer un país per viure en democràcia i justícia social. Pujol i Lévi-Strauss, experiències a tenir sempre en compte.

JAUME VALLÉS
Sant Adrià de Besòs (Barcelonès)

Model: enderroc total

■ No és cert que els veïns encen els usos públics de la Model, com diu Mayte Piu-lachs al seu article del 7 de maig de 2018. No és cert. Perquè moltíssims veïns celebrarem la demolició total de la presó per fer un gran jardí damunt la runa i l'edificació moderna que calgui. Hi ha moltíssima gent i tècnics que pensem així. El que passa és que no ens comptem! No ho han consultat, de veritat, i 50 persones no poden decidir una cosa tan important. L'andròmina de la Model no té valor artístic, és d'un fals gòtic ana-

crònic. És bo per a presó i poca cosa més. Com que soc arquitecte i surto a la foto amb un dels avantprojectes que algú ha fet, se'm podria vincular amb aquest dibuix quan el considero un nyap urbanístic vergonyós.

JORDI MANÉN FOLCH
Barcelona

Campiones de Catalunya

■ Les jugadores de Llavanes Laura Salmerón i Inés Serra s'han proclamat campiones de Catalunya cadet amb l'equip Snatt's Femení Sant Adrià. L'equip, entrenat per Enric Cervera, finalment es va imposar en la final a quatre celebrada el cap de setmana a Mollerussa (Pla d'Urgell) contra el femení Maresme per 55-42 en semifinals i contra Barça CBS per 65-61 a la gran final. Ser campiones de Catalunya converteix el Femení Sant Adrià en un dels equips classi-

ficats per al campionat d'Espanya que es disputarà a Huelva del 20 al 26 de maig.

CLÀUDIA NOLLA
Sant Andreu de Llav. (Maresme)

'Barbablava, el musical'

■ Gilles de Rais ha passat a la història com un monstre d'extrema crueltat. Va practicar el culte al diable mitjançant sacrificis humans, la tortura, la violació i l'infanticidi. La seva llegenda ha estat tema recurrent per a la literatura i el cinema. Ara també per a aquest musical català que es representa al Teatre Gaudí. *Barbablava* és un relat de passions secretes, magníficament interpretat –i cantat– per excel·lents actors i actrius, amb una brillant posada en escena, on es demostra que el talent per a la dramàtica pot convertir el terror en un espectacle fascinant.

JORDI S. BERENGUER
Barcelona

La frase del dia

“Vostè [Rivera] va d’aprovechategui’. Li prego que es comporti com ho fa el PSOE en el tema de Catalunya”

Mariano Rajoy, PRESIDENT DEL GOVERN ESPANYOL

Tribuna

Àngel Castiñeira / Josep M. Lozano. Professors d’Esade (URL)

La falta de lideratge

Darrerament, són una constant els comentaris que conclouen que falta lideratge (al país, a les empreses, a les escoles, arreu...). Però sempre ens ha sorprès l’acord que l’afirmació genera, quan molts dels que hi coincideixen ignoren totalment si els seus interlocutors comparteixen la mateixa visió sobre el lideratge. Com poden saber, doncs, si troben a faltar el mateix?

RECORDEM LA FRASE de H.L. Menken, imprescindible per als temps que corren: “Per a tot problema difícil hi ha sempre una solució senzilla, ràpida i... equivocada.” La frase resulta especialment pertinent per recordar el títol d’un dels llibres que ha convertit R. Heifetz en un referent: *Lideratge sense respostes fàcils*. Perquè sovint, quan diem que falta lideratge, el que estem demanant és que algú doni alguna resposta, que ens doni una explicació amb sentit i que ens tregui de l’atzucac on ens trobem. Com si el que enyoréssim fos alguna personalitat que es convertís en proveïdora de certeses davant del nostre neguit. O, simplement, algú en qui ens poguéssim projectar confiadament.

HEIFETZ NO NEGARIA la nostra pregunta pel lideratge, però la contestaria de manera diferent. Potser diria una cosa així: l’exercici del lideratge és el procés de mobilització d’un grup perquè afronti una realitat incerta i desenvolupi noves capacitats que li permetin assegurar el seu progrés i el seu benestar. La pregunta pel lideratge la vincula a haver d’afrontar una realitat incerta, que ens desafia i ens provoca; si del que es tracta és de resoldre un problema tècnic que no qüestiona la manera de respondre-hi que hem tingut fins ara, aleshores tot es redueix a gestionar i administrar una realitat i motivar la gent per continuar responent sota els

paràmetres de sempre: per això no cal anomenar líder qui, simplement, mana, o qui es limita a arrossegar o a seduir la gent. Per això, d’aquesta definició de lideratge (i de les tesis de Heifetz) ens interessa ara subratllar dues coses: que no es tracta d’un atribut personal, i que parlar de lideratge sempre és parlar de valors.

EN PRIMER LLOC, DONCS, parlar de lideratge no és (o no es redueix a) parlar d’atributs personals. No és, simplement, parlar de líders, vaja. És parlar de com afrontar una situació i de quin resposta li donem. El que importa és el procés, doncs. Per tant, ningú no “és” líder sempre i en tota circumstància, sinó en funció de la situació en la

“Ningú no “és” líder sempre i en tota circumstància, sinó en funció de la situació en la qual es troba, la percepció que en té i l’actitud amb què l’afronta

qual es troba, la percepció que en té i l’actitud amb què l’afronta; i, per tant, tothom pot exercir algun grau de lideratge, en l’àmbit en el qual actua. Dit altrament, hi ha una manera de parlar del lideratge i de pensar-lo que pressuposa en darrer terme la dimissió de les pròpies responsabilitats: quan necessitem un líder per descarregar en ell la nostra necessitat de respostes fàcils.

I PER TANT, EN SEGON LLOC, un líder no tan sols no té respostes fàcils, sinó que pot ser fins i tot que en algun moment no tingui respostes, o només tingui preguntes difícils. L’exercici del lideratge té un component d’involucrar el grup en la interpel·lació sobre la situació que està vivint i de mobilitzar-lo perquè desenvolupi noves capacitats de resposta. Des d’aquesta perspectiva, els valors que es volen assumir i amb relació als quals es vol generar un compromís passen a ser un element clau. El debat sobre el lideratge és sempre un debat sobre valors. Perquè el lideratge que no té respostes fàcils ens interpel·la sobre els valors que estan en joc en la situació que estem vivint (la que sigui), ens qüestiona sobre la comoditat de continuar amb les actituds de sempre (encara que sigui fent-hi tots els retocs que calgui), i ens involucra i ens compromet en la construcció de la resposta a les noves situacions, sense descarregar les nostres responsabilitats i la nostra ansietat en algú que pretesament les hauria de resoldre.

SOM CONSCIENTS que aquestes consideracions no esgoten el repte de lideratge. Però subratllen una pregunta ineludible quan fem escarafalls per la falta de lideratge: busquem algú que ens doni respostes i ens descarregui de les nostres responsabilitats o busquem com contribuir a un projecte, a partir del compromís amb uns valors compartits?

De set en set

Sara Muñoz

Què fa més vergonya?

Badalona cremarà aquesta nit el que probablement s’erigeix en el dimoni més polèmic de la seva història. Per a qui no conegui de què va la pel·lícula, la cremada és l’acte central i més multitudinari de les Festes de Maig i milers de veïns s’acosten la Nit de Sant Anas-tasi fins a la platja per veure com les flames engoleixen un ninot de fusta que, gairebé cada any, ofereix una mirada crítica d’un tema d’actualitat. Ves per on, i després que així ho decidís una votació popular, la figura d’aquest any és un dimoni empresonat que mira d’escapar d’entre uns barrots, tot

El dimoni de Badalona és un pres polític i el PP, el PSC i Cs boicotejaran la cremada

plegat sota l’atenta mirada d’un 155. És un pres polític, ni més ni menys. Doncs el PP, el PSC i Ciutadans ja han anunciat que no hi assistiran (deu ser la primera vegada en la història que hi fallen) per denunciar així una suposada politització de la festa. Molts fidels d’aquests partits consideren, a més, que és un dimoni ofensiu per a la canalla. Es veu que l’any passat, quan el dimoni denunciava els murs que s’aixequen a tot el món per impedir el pas dels refugiats, ningú va sentir vergonya d’explicar als seus fills que diàriament moren centenars de persones que fugen d’autèntics drames mentre tots plegats ens pleguem de braços. Deu ser més greu relatar que hi ha massa gent privada de llibertat per defensar que es pugui votar, també tots aquells que avui no aniran a la cremada. Sense oblidar que cadascú és lliure d’exposar els fets com més li vingui de gust. Qui polititza què?

Sísif

Jordi Soler

Nacional

El TC suspèn la llei de la presidència

Es reuneix d'urgència per admetre el recurs del govern espanyol

Juncker fa una crida al diàleg en el conflicte català

Es reunirà amb el nou president de la Generalitat "en funció del que vulgui parlar"

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Llarena veu ara sedició

PROCESSAMENT El jutge del Suprem manté la decisió d'enviar a judici els 23 acusats del govern, polítics i els líders de l'ANC i Òmnium **ACUSACIÓ** Admet que el delictes de rebel·lió es pot rebaixar, acció que podria acceptar la fiscalia però no VOX

Mayte Piulachs
BARCELONA

Un miratge. És l'efecte de la resolució del magistrat del Suprem Pablo Llarena, comunicada ahir, en què manté el processament per als 23 membres del govern, de la mesa del Parlament, d'ERC, la CUP, i els líders de l'ANC i d'Òmnium, i no accepta posar en llibertat provisional cap dels nou presos polítics. L'única novetat és que l'instructor obre la porta a les acusacions perquè rebaixin l'acusació pel delictes de rebel·lió (fins a 25 anys de presó) als delictes de sedició (fins a 15 anys de presó) o de conspiració per a la rebel·lió (delictes que ja havia fixat el president de la sala penal del Suprem, Manuel Marchena, en admetre la querrela de la fiscalia i que es castiga amb fins a 15 anys de presó). Aquesta possible rebaixa de fins a deu anys de presó és possible en els escrits d'acusació de la fiscalia i fins i tot en l'advocat de l'Estat, però no pas en el partit ultradretà VOX, que acusa el govern català de gairebé tots els delictes del Codi Penal en les seves querrelles. Ahir ja van presentar la primera contra el president del Parlament, Roger Torrent.

En la resolució, de 85 planes, el jutge Llarena no accepta cap dels arguments de les defenses, que ara hauran de presentar

Les frases del jutge

“Un fet perseguible és que l'1-O van llançar la població perquè s'enfrontés a les forces de seguretat que volien impedir la votació”

“La insurrecció va ser de tal envergadura que el rei va haver de dirigir un missatge i exigir al govern de Catalunya respecte a la Constitució”

“Catalunya estava fora del control policial. Els 17.000 agents armats (els Mossos) no responien a ordres legals, sinó a les dels processats”

“El ministre d'Hisenda no va ser tan taxatiu en l'entrevista. Creu que hi ha una mecànica de frau no confirmada”

Pablo Llarena
RESOLUCIÓ

nous recursos d'apel·lació a la sala penal del Suprem perquè revoqui el seu processament o, com s'espera, el mantingui i el faci ferm. Així, les possibles inhabilitacions dels que encara són diputats, com ara Oriol Junqueras, Jordi Turull, Jordi Sánchez, Raül Romeva, Carme Forcadell i Dolors Bassa, trigaran setmanes a poder-se executar, i serà passat el 22 de maig, data límit per formar govern.

En l'escrit, el jutge Llarena exposa que la seva obligació en aquest tràmit és la de descriure suposats fets delictius i que són les acusacions les que hauran de posar l'etiqueta del delictes, tot i que ell marca els límits del camp de joc. Per Llarena, amb la manifestació del 20 de setembre pas-

sat i amb la celebració del referèndum d'autodeterminació hi va haver una violència que pot sustentar el delictes de rebel·lió contra el president Carles Puigdemont, vuit consellers, l'expresidenta del Parlament Carme Forcadell i la secretària general d'ERC, Marta Rovira; el president d'Òmnium, Jordi Cuixart, i l'expresident de l'ANC i ara diputat de JxCat, Jordi Sánchez. “Els fets perseguibles –afirma Llarena– són l'ús d'un alçament públic i violent per declarar la independència i, per aconseguir-ho, l'1-O es va llançar la població a enfrontar-se a les forces de l'ordre que volien impedir la votació.” Hi afegeix que “la violència consumada va ser el resultat lesiu de nombrosos agents”. Aquest cop

ni cita que hi va haver ciutadans ferits. Amb tot, Llarena, qüestionat a l'estranger, exposa que, si les acusacions observen que “aquesta violència no tenia la capacitat funcional per assolir el propòsit independentista, tampoc s'ha de dictar el sobreseïment de la causa”, i admet que els fets podrien encaixar en el delictes de sedició, en el qual “l'alçament públic” per no deixar complir resolucions administratives o judicials no requereix violència, o la conspiració per a la rebel·lió.

Els 4.330 vots exteriors

Llarena reivindica la seva competència en la causa, negada per totes les defenses, que reiteren que els fets que passen a Catalunya i amb polítics aforats catalans els ha d'investigar el TSJC. El magistrat ho justifica tot assegurant que en l'1-O van participar 4.330 persones en el vot exterior; la compra d'urnes i paperetes es va fer a l'estranger, i que de tres factures vers observadors internacionals se'n van pagar dues que sumen 119.700 euros.

Pel que fa al delictes de desobediència, que només implica inhabilitació per a càrrec públic, el jutge replica a la mesa del Parlament que no tenen inviolabilitat parlamentària perquè la seva acció “transgressora” era eludir els manaments del Tribunal Constitucio-

nal. Assegura que la desobediència al TC no només és a partir de la suspensió de la llei del referèndum, el 7 de setembre del 2017, si-

Pregunta a la fiscalia si ha d'incloure Jové i Salvadó en la causa

nó des de la sentència del 2015, que dilueix la llei per convocar consultes.

Pe que fa a la suposada malversació (delictes castigats amb fins a vuit anys de presó), Llarena la imputa

als catorze membres del govern, tot i que admet que dels 1,6 milions en què la Guàrdia Civil va estimar la despesa de l'1-O, només s'ha pogut acreditar com a pagats uns 414.448 euros, que inclouen els observadors internacionals i publicitat en mitjans de comunicació. Amb tot, els manté la fiança de 2,1 milions d'euros.

En la resolució, Llarena fa les paus amb el ministre Montoro quan exposa que l'afirmació que va fer en una entrevista tot assegurant que no s'havien gastat diners públics l'1-O, com argumenten les defenses,

L'APUNT Peus de fang

Odei A.-Etxearte

El jutge del Tribunal Suprem Pablo Llarena admetia davant del tribunal de Schleswig-Holstein que no podia informar "de manera definitiva" i amb totes les dades del delictes de malversació que imputa a Carles Puigdemont, afegit al de rebel·lió. En l'escrit en què desestimava ahir els recursos dels encausats, Llarena no només mantenia les imputacions per malversació,

sinó que obria ahir la porta a processar el president i els que considera els màxims dirigents del procés per sedició o per conspiració per a la rebel·lió, si s'acredita que la "violència" que segons ell hi va haver no tenia "capacitat funcional" per aconseguir la independència. Llarena avança amb els peus de fang sota la vigilància de la justícia de tres estats de la UE.

Tres opcions del principal delictes contra l'1-O

1 Rebel·lió

De 15 a 25 anys de presó per als líders (30 anys amb ús d'armes)

2 Sedició

De 8 a 15 anys de presó per als dirigents

3 Conspiració per a la rebel·lió

De 3 anys i 9 mesos a 15 anys de presó

FOTO: AFP

aquesta no era tan taxativa, i hi afegeix que el ministre sosté que "existiria una mecànica de frau, oculta i no confirmada".

Aquest cop, el jutge no atén la petició de VOX d'incloure en el processament el president Artur Mas i la llavors presidenta de l'AMI Neus Lloveras; tot i admetre "la seva proximitat amb la resta d'investigats", no els troba fets objectius per imputar-los.

Pel que fa a les defenses de Puigdemont i dels consellers també exiliats Lluís Puig i Clara Ponsatí, que al·leguen indefensió, ja que no els ha permès fins ara

personar-se en la causa, els indica que ells van optar per "fugir", però que a partir d'ara poden demanar les proves que vulguin. Precisament, el jutge ha tornat a descol·locar les defenses perquè ara, amb la instrucció gairebé finalitzada, els admet la declaració de testimonis que havien demanat fa temps i que no els havia acceptat. Una d'elles és la lletrada de l'administració de Justícia que era en l'escorcoll del Departament d'Economia i que va haver de sortir de matinada pel teatre del costat. La demana el penalista Andreu van den Eyn-

de, defensor de Junqueras i Romeva. Les defenses asseguren que la funcionària no volia sortir sense els agents de la Guàrdia Civil, però pel carrer ho podia haver fet amb els Mossos i pel passadís fet pels voluntaris de l'ANC. A més, Llarena ara ha preguntat a la fiscalia si ha d'assumir la investigació contra l'exsecretari general d'Economia, Josep Maria Jove, i el secretari d'Hisenda, Lluís Salvadó, que el 28 d'abril passat va derivar-li el jutge de Barcelona que investiga l'1-O, tot i que des de les eleccions del desembre passat sap que són aforats. ■

L'exdelegat de la Generalitat a la UE, imputat

El jutge que investiga els preparatius del referèndum ha citat a declarar com a investigats l'exdelegat de la Generalitat davant la Unió Europea (UE) Amadeu Altafaj i tres càrrecs més del Departament d'Exteriors pels pagaments als observadors internacionals de l'1-O.

Segons va informar ahir el Tribunal Superior de Justícia de Catalunya (TSJC), el titular del jutjat d'instrucció 13 de Barcelona ha citat per al 6 de juny Altafaj, que va ser alt càrrec i portaveu de la Comis-

sió Europea. Per a aquell dia, el jutge José Antonio Ramírez també ha fixat les declaracions com a investigats de l'ex-secretari general d'Exteriors Aleix Villatoro; l'ex-secretari general del Diplocat, Albert Royo, i de Marta Garbasall, directora de Serveis del Departament d'Exteriors de Raül Romeva. La Guàrdia Civil sosté en un informe que la Generalitat va poder destinar fins a 177.065 euros en els desplaçaments dels observadors internacionals que havien de garantir la validesa de

l'1-O, dels quals de moment asseguren tenir constància que es van pagar 119.700 euros. La Guàrdia Civil va constatar dues transferències ordenades per Altafaj des dels comptes de la Delegació de la Generalitat davant la UE al The Hague Center for Strategic Studies, els dies 21 de setembre i 9 d'octubre passats, en concepte de "contracte de serveis". D'altra banda, el jutge ha ajornat fins al 21 de juny la declaració com a investigat d'Antoni Molons, exsecretari de Difusió.

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Una furgoneta policial, sortint ahir del Tribunal Suprem ■ EFE / J.J. GUILLÉN

Turull demana la llibertat perquè encara pot ser investit

■ Forcadell, Bassa, Rull i Romeva també sol·liciten a la sala d'apel·lacions del Suprem que els deixi sortir de la presó perquè no hi ha risc de fugida ■ La fiscalia insisteix en la reclusió provisional

Emili Bella
BARCELONA

La investidura de Jordi Turull va quedar migpartida quan el jutge instructor del Tribunal Suprem Pablo Llarena va enviar-lo a la presó. Tècnicament encara hi hauria temps per investir-lo, encara que a les travesses hi figurin altres noms. I és per aquesta escaleta, entre altres raons, que el conseller de la Presidència va defensar ahir, en persona, el seu alliberament a la sala d'apel·lacions del Tribunal Suprem. Segons va explicar el seu advocat, Jordi Pina, el diputat de Junts per Catalunya va garantir als tres magistrats que han de decidir si li confirmen la presó provisional imposada per Llarena el

23 de març o el deixen sortir que pot demostrar que vol "construir ponts de diàleg" amb l'Estat i aplicar un programa de electoral que, tal com va recordar Pina, era presidit per la paraula *diàleg*. El límit de la investidura expira el dia 22. El de Parets va mostrar la seva "estranyesa" pel fet que en un país democràtic "enmig d'una investidura s'empresoni el candidat per evitar que sigui investit". La defensa de Turull va adjuntar el diari de sessions del Parlament del 22 de març, quan el candidat no va aconseguir el suport per ser investit, per posar a disposició dels jutges el discurs de col·laboració que va pronunciar. Turull, això sí, va expressar a Miguel Colmenero —ponent—, Francisco

Les frases

“És el primer cop que un país democràtic empresona el candidat enmig d'una investidura”

Jordi Turull
PRES POLÍTIC

“Presentem al·legació bàsicament per anar amb més arguments a Estrasburg”

Josep Rull
PRES POLÍTIC

“Concorren els fins constitucionalment legítims per evitar el risc de reiteració delictiva i fugida”

Ministeri fiscal

Vox troba “urgent” empresonar Torrent i s'hi querella

El partit ultradretà Vox va presentar ahir una querella contra el president del Parlament, Roger Torrent, i tres membres sobiranistes més de la mesa, Josep Costa, Eusebi Campdepadros i Alba Vergés, per haver tramitat la modificació de la llei de la Presidència. El text, presentat a la sala penal del TSJC,

els acusa de prevaricació i desobediència, per haver admès la votació tot i els advertiments del Constitucional. El partit demana la detenció i empresonament preventiu “urgent” i sense fiança per als quatre. “La ultradreta afirma que es querella contra mi i tres membres més de la mesa. Avui és encara més fort el

nostre compromís amb el lliure debat parlamentari, la dignitat de la cambra i la llibertat d'expressió”, va piular Torrent. El president, Carles Puigdemont, va escriure: “De Vox a fiscalia, passant per la Guàrdia Civil i el CNI: tot un sistema de clavegueram per aferrar-se al poder a còpia d'empresonar polítics.”

Monterde i Alberto Jorge Barreiro dubtes sobre la imparcialitat de la justícia i va insistir que es consideri un pres polític. La decisió dels jutges arribarà en els pròxims dies, però val a dir que fins ara la sala ha confirmat totes les decisions de Llarena.

La sala revisa la presó provisional de Turull i les de Carme Forcadell, Raül Romeva, Dolors Bassa i Josep Rull, però només el portaveu del govern i l'ex-presidenta del Parlament van voler ser traslladats per la Guàrdia Civil per comparèixer davant dels jutges. La resta ho va deixar en mans dels seus advocats. Forcadell també va utilitzar un torn final d'uns deu minuts per defensar la seva innocència i denunciar que “enlloc més” no hi ha un president d'una cambra empresonat per haver permès un debat parlamentari. Igualment va posar en relleu la incongruència que ella estigui processada per rebel·lió i la resta de membres de la mesa perseguits ho siguin per desobediència. La sabadellenca es va declarar pacifista i va reiterar que si la deixen lliure acatarà les mesures cautelars.

Els advocats de Romeva, Bassa i Rull van demanar igualment que els deixin en llibertat perquè és “la millor manera de retornar a la normalitat democràtica” i van recordar que tots cinc estaven en llibertat provisional des del 4 de desembre, per decisió de Llarena, i que “res va canviar” perquè els tornessin a tancar el 23 de març (el dia que els va notificar les interlocutòries de processament per rebel·lió als cinc i malversació a tots menys Forcadell), atès que havien complert puntualment anant a signar al jutjat. En aquest sentit, el lletrat de Romeva, Andreu van den Eynde, va preguntar directament als magistrats per què consideren que ara hi ha risc de fugida i abans no.

Tant la fiscalia com Vox i l'advocat de l'Estat van sol·licitar a la sala que continuïn empresonats a Alcalá-Meco i Estremera. “Concorren els fins constitucionalment legítims per evitar el risc de reiteració delictiva i el risc de fugida dels cinc processats”, va opinar el ministeri públic en un comunicat. ■

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

El TC aïlla Puigdemont

■ Atén el prec de Rajoy de suspendre la investidura a distància en hores i alerta Torrent i la mesa ■ El govern espanyol confia que així talla el lligam de la Generalitat amb els exiliats

David Portabella
MADRID

Impedir la investidura de Carles Puigdemont com a efecte immediat i, alhora, tallar un cordó umbilical entre la Generalitat i el Consell de la República de Brussel·les en el futur. Amb aquest doble propòsit, Mariano Rajoy va citar el Consell de Ministres en una reunió extraordinària a les onze del matí d'un dimecres per recórrer contra la llei de la presidència al Tribunal Constitucional, que no va voler deixar passar ni un dia i va alterar la seva agenda per atendre instantàniament el prec del govern espanyol. En una reunió urgent convocada a les sis de la tarda i amb poc més d'una hora de debat, el TC va acordar per unanimitat l'admissió a tràmit del recurs que, pel fet de venir del govern espanyol, deixa automàticament la llei en suspens per a un període de cinc mesos —és a dir, fins a l'octubre— i, de retruc, va obligar Junts per Catalunya a activar el pla D per investir un president abans de la data límit del 22 de maig. “És una gran notícia, la decisió del TC que estableix que per ser elegit president cal acudir al Parlament. Pur sentit comú”, va celebrar Rajoy.

Amb una coreografia perfectament coordinada del matí al vespre, el primer pas es va iniciar poc abans de les onze del matí amb Rajoy i els seus ministres abandonant el Congrés després de la sessió de control per acudir a La Moncloa a celebrar un Consell de Ministres extraordinari amb un únic punt en l'ordre del dia: elevar al TC el que es vol que sigui el definitiu vet a la investidura de Puigdemont que l'aïlli de moment a Berlín o en el futur a Brussel·les si l'euroordre de Pablo Lla-

La frase

“És una gran notícia, la decisió del TC que per ser president cal acudir al Parlament. Pur sentit comú”

Mariano Rajoy
PRESIDENT ESPANYOL

rena fracassa.

“Alteració arbitrària”

Amb l'aval —aquest cop sí— del Consell d'Estat, el recurs de Rajoy invocava que la llei de presidència viola diversos preceptes de l'Estatut i del reglament del Parlament i els articles 23 i 152 de la Constitució i que ho fa amb l'agreujant del tràmit de lectura única i pensant en Puigdemont. “La modificació operada altera les regles del joc de la vida parlamentària en un moment essencial, de manera arbitrària i al marge del procediment establert, amb l'objectiu de la seva aplicació a la present conjuntura”, recull el recurs.

Segons la tesi dels serveis jurídics estatals, tota investidura sense el candidat present físicament —a distància o per delegació— “infringeix el caràcter personal i presencial de l'acte d'investidura”.

Però com que l'objectiu no era només vetar la reelecció de Puigdemont sinó apartar-lo de la vida institucional catalana, el recurs al TC volia tallar tota connexió amb l'exili interpretant que l'Estatut obliga el Parlament i el govern a reunir-se al territori català. L'últim prec del govern de Rajoy era que el TC alertés el president del Parlament, Roger Torrent, i els membres de la mesa de la seva obligació de no fer un pas més sota l'espasa de Dàmocles d'un possible delictes de desobediència.

Ponent conservador

La ponència de l'assumpte va recaure en Antonio Narváez, magistrat conservador i assidu a cursos de la FAES abans de ser designat pel PP el 2014 com a substitut d'Enrique López quan aquest va ser enxampat conduint una moto ebri i sense casc. Amb Narváez de ponent però sense entrar encara en el fons, el TC no només va admetre el recurs i va deixar en suspens la llei —en virtut de l'article 161.2 de la Constitució—, sinó que també es va plegar al prec de notificar personalment a Torrent i la resta de la mesa les responsabilitats penals si

no ho acaten.

Els dotze magistrats del tribunal presidit per Juan José González Rivas, que havien estat reunits durant tot el matí i fins a les dues de la tarda en una sessió ordinària, culminaven així una jornada en què, al migdia i en rebre el recurs, ho van aparcar tot perquè la llei de presidència no visqués ni un dia als llimbs. Tot i tenir una jornada laboral eminentment matinal i concentrada sobretot entre dimarts i dijous, el ple del TC va propiciar que l'afer Puigdemont no es resolsqués amb l'aroma d'una sessió ordinària com la prevista avui al matí i va prefe-

rir que fos qüestió d'hores i resolta el mateix dia.

Abans de conèixer el vet del TC però sense dubtar que l'obtindria, el president espanyol va denunciar el propòsit que amaga la llei de presidència d'evitar l'ordre de detenció de Llavina en territori espanyol per avivar un protagonisme dels exiliats a l'estranger.

“És una llei que permet que un consell de membres del govern es pugui reunir fora del seu país, no hi ha precedents d'això enlloc del món!”, va condemnar Rajoy. Fidel al seu llenguatge del “retorn a la normalitat”, el president espanyol

va exigir a JxCat i ERC que “deixin de marejar la perdiu”. “El que desitjo a partir d'aquí és que es formi un govern i que torni la normalitat institucional, econòmica i social. Espero que el sentit comú arribi i a veure si entre tots som capaços de construir”, va dir Rajoy.

Més dur era el portaveu Íñigo Méndez de Vigo, que veu “absurd” estar pendent de Puigdemont: “Ningú en aquesta vida és imprescindible i menys un fugitiu de la justícia que ha infringit la llei i ha portat Catalunya al pitjor moment social i econòmic de la seva història.” ■

Puigdemont

El ple del TC es va reunir de manera extraordinària ahir a les sis de la tarda per admetre el recurs del govern espanyol

JUANJO MARTÍN / EFE

Els diputats Vidal Aragonés, Carles Riera i Natalia Sánchez, de la CUP, en un acte el mes de març a la seu ■ EFE

La CUP manté l'abstenció i permetrà que el pla D tiri endavant en segona volta

■ No preveu que hi hagi cap consell polític que faci variar el vot davant una nova investidura ■ Les territorials i el secretariat, però, poden reclamar-ho

Emma Ansola
BARCELONA

La formació anticapitalista es manté, de moment, aferrada a l'abstenció, sigui qui sigui el candidat que Carles Puigdemont designi entre les files de Junts per Catalunya per ser investit president de la Generalitat els pròxims dies. Per ara la situació política no ha variat, el Tribunal Constitucional no ha anul·lat la delegació de vot dels diputats Puigdemont i Toni Comín que Ciutadans reclamava i, per tant, amb aquesta abstenció el substitut de Puigdemont podrà ser investit en una segona volta.

A més a més, i després de la reunió de 65 minuts que membres de la formació anticapitalista van mantenir dimarts al vespre amb JxCat, res fa preveure que el pròxim candidat presenti un programa que avanci en la construcció de la república i apliqui el mandat de l'1-O, la sola raó que faria variar el vot

Un mandat de desobediència i mobilització popular

Si s'acaba investint president de la Generalitat els pròxims dies i es constitueix govern, la formació anticapitalista és ferma partidària de construir i organitzar un contrapoder que hauria de passar primer de tot per la recuperació des del govern de la Generalitat del paquet de lleis que estan suspeses pel TC, la majoria

de les quals anaven adreçades als sectors més vulnerables de la societat. Només així, creu la CUP, també es podrà eixamplar la base del moviment republicà. És en aquestes polítiques on el futur govern pot trobar la mà dels anticapitalistes, que fins i tot s'han ofert a assumir responsabilitats siguin quines

siguin les conseqüències. Tanmateix, es mostren escèptics que això passi. Més aviat veuen una legislatura enfocada a l'autonomisme, una situació provocada, a parer dels anticapitalistes, per la manca de voluntat real de JxCat i ERC de "transformar les relacions de poder", van reiterar en l'acte de dilluns.

de la CUP cap al sí, expliquen fonts de la formació.

Davant un escenari que no ha variat des de fa sis mesos, la formació anticapitalista no té previst, per tant, ara per ara, convocar cap reunió del consell polític que obri el debat a un canvi en el sentit de vot. A més a més, els anticapitalistes ja han anunciat que davant aquest "canvi de cycle cap a l'autonomisme", ells ja se situen en la bandada de l'oposició i traslladaran la lluita per la república i l'exercici de polítiques antirepressives als

carrers i als ajuntaments, tal com van anunciar en la conferència política de dilluns al vespre al barri de Gràcia.

Tanmateix, l'estructura assembleària de la CUP sempre manté la porta oberta al debat i a la reflexió i, per tant, si varien les condicions polítiques o el candidat designat provoca un fort rebuig, el reglament intern permet que tres assemblees territorials o el secretariat nacional forcin la convocatòria d'un consell polític que faci reconsiderar el vot, en

aquest cas cap al no, petició que, si guanyés, provocaria, quan es fes efectiu a la cambra catalana, una investidura fallida i, conseqüentment, s'estaria a les portes de la convocatòria automàtica d'eleccions, una situació que pràcticament totes les forces rebutgen. Mentre esperen conèixer la decisió de Puigdemont i que el president del Parlament, Roger Torrent, obri una nova tanda de contactes, els anticapitalistes no tenen previst més contactes amb dirigents de JxCat i ERC. ■

Rivera planta Rajoy pel "tou" 155

El president de Ciutadans, Albert Rivera, va donar ahir per trencat el seu acord amb el govern que presideix Mariano Rajoy per la presumpta aplicació "tova" que fa de l'article 155. "Fins aquí hem arribat", li va etzibar als passadissos del Congrés minuts després d'un tens duel dialèctic durant la sessió de control al govern a l'hemicicle.

Si bé el president espanyol espera que hi hagi un nou president de la Generalitat aviat investit que desfaci el 155 i li permeti tenir el vot a favor del PNB al pressupost

del 2018, Rivera va endurir el discurs contra Rajoy a l'escalf del vent de cua del CIS i li va reprotxar una pretesa tebior amb l'independentisme a l'hora de no paralitzar el vot delegat de Carles Puigdemont i Toni Comín al TC, que no avaluï la malversació que busca Llavrença i que no freni el que anomena "adoctrinament a l'escola". Rajoy va advertir el líder de Cs que aprofitar Catalunya per desgastar-lo "no li dona cap vot" i va exigir que s'inspiri en l'actitud del PSOE. "És un aprofitador", li va etzibar Rajoy. ■

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

ERC no tanca la porta a una llista conjunta a les europees

■ A un any dels comicis, no descarta anar-hi amb altres forces republicanes ■ Prepara iniciatives per mirar d'introduir en els tractats la regulació del dret a l'autodeterminació i de l'ampliació interna

Òscar Palau
BARCELONA

ERC no descarta concórrer a les eleccions europees que s'han de celebrar d'aquí a un any en una llista conjunta amb les altres forces independentistes. Així ho va assegurar ahir, en una compareixença amb motiu del Dia d'Europa, la portaveu, Marta Vilalta, que va dir que el partit ja treballa per arribar-hi "de la millor manera", tot i que fins llavors encara queden "moltes etapes per passar", i s'ha de parlar "amb tots els actors". "Hi ha totes les possibilitats obertes", conclouia. Vilalta ho afirmava a preguntes de la premsa, a qui també va admetre que, en el marc d'un procés constituent, no descarta que es pugui dur a votació la mateixa pertinença de Catalunya a la UE, com vol la CUP, tot i que va deixar clara quina seria la posició d'ERC: "Hi volem ser, i la volem canviar."

Els republicans van fer públic un manifest i un document amb les seves propostes de futur per a una UE amb què l'eurodiputat Jordi Solé indicava que estan "eurodecebut" per haver deixat "desemparats" milions de catalans als quals ha negat drets fonamentals arran del procés sobiranista, però que volen lluitar per canviar-la des de dins. Per això titulaven el manifest *No deixarem la UE en mans de qui la vol afeblir*. "No som euroescèptics però sí eurocrítics, i volem continuar sent europeistes tot i els símptomes de decepció en la societat catalana", reflexionava Solé, que de fet creu precisament que Catalunya pot oferir una "esperança", ja que la revolta iniciada amb el procés "hauria de servir com a model de transformació" per a Europa.

En aquest sentit, l'exeurodiputat Ernest Maragall subratllava que, tot i les crítiques a la tebior respec-

Ernest Maragall, Jordi Solé i Marta Vilalta, ahir en la compareixença d'ERC ■ ACN

te als abusos de l'Estat, sense la pertinença a Europa el procés no hauria arribat on és. "És una peça imprescindible per a la nostra emancipació", recordava, en al·lusió per exemple al seu paper actual en el camp social o judicial.

En tot cas, els republicans creuen que ja és hora

que Europa s'arromanguí i advoquen per impulsar-hi una regulació tant de l'exercici del dret a l'autodeterminació recollit en els tractats internacionals com dels eventuais processos de "secessió o ampliació interna", termes que Maragall feia servir indistintament. És a dir, sugge-

reixen la fixació dels mecanismes que haurien de seguir els països que volguessin independitzar-se per mitjans estrictament democràtics i alhora continuar pertanyent a la UE, ja que, segons la interpretació estricta que els actuals dirigents fan dels tractats, en quedarien automàtica-

ment fora.

Solé admetia que serà "molt difícil" que els estats ho acceptin, i lamentava que el Parlament Europeu no tingui dret a iniciativa per proposar canvis en els tractats, però no renunciava a mirar que la demanda hi tingui un "reflex". Per això avançava que, en el marc de l'Aliança Lliure Europea (el grup a què pertanyen), ja es plantegen iniciatives que, sense entrar en directives concretes que suposin una "ingerència excessiva" en les regulacions internes, comencin a

La frase

“Europa no pot mirar cap a una altra banda quan dos dels seus millors representants (Junqueras i Romeva) són a la presó”

Ernest Maragall
EXEURODIPUTAT D'ERC

posar negre sobre blanc en el debat "social i polític" que, segons Maragall, de fet ja s'ha iniciat arreu d'Europa arran dels casos escocès i català. "Cal entrar de debò a parlar de garanties i drets en processos com el nostre, susceptibles de regulació europea", indicava l'exeurodiputat, que sosté que aquest és un debat que "avança, malgrat que els estats hi intentin posar fre, i que forma part de la regeneració d'Europa". ■

Torrent elogia els valors fundacionals europeus

■ El president es reuneix amb el cos consular amb motiu del Dia d'Europa

Redacció
BARCELONA

El president del Parlament, Roger Torrent, va reclamar ahir la recuperació dels valors fundacionals d'Europa i de la Unió Europea aprofitant el discurs davant del cos consular destinat a Barcelona en la commemoració del Parlament del Dia d'Europa. Torrent va reivindicar una concepció europea "arrelada als principis democràtics, de drets i lliber-

tats" que creu que cal recuperar i potenciar ara mateix. "Ara més que mai, en ple segle XXI, cal tornar als pilars fonamentals que van permetre la construcció de la UE. És un repte que té Europa i Catalunya, que és rotundament europea", va indicar reivindicant la vinculació entre els catalans i la UE.

Tot i la situació política de Catalunya, Torrent no va fer cap referència explícita al moment polític actual que viu el país ni al conflicte amb Espanya, de fet, va optar per limitar les seves paraules a la commemoració que ha portat el cos consular al Parlament i a reforçar la idea

d'Europa amb els seus valors inicials. "La UE té molts reptes de caràcter econòmic, social i també polític. Ha d'afrontar una certa distància amb la ciutadania que ha generat que apareguin opcions euroescèptiques, populismes contra Europa i fins i tot opcions xenòfobes", va alertar, tot recomanat, un cop més, "afrontar aquest repte com tot en la política i en democràcia, amb la paraula". El president del Parlament va recordar també que els orígens d'Europa es basen en "una idea cultural, de pau i democràcia previs a la UE fins i tot", i que considera que "avui cal revisar, tor-

El president Torrent en l'acte al Parlament amb el cos consular ■ ACN

nar a estudiar i aplicar". A l'acte van assistir més d'una vintena de membres del cos consular destinat a Barcelona, i també va intervenir el vicedegà i cònsol general de Suïssa, Bruno Ryff, que en un breu discurs es va limitar a

agrair que el Parlament aprofiti el Dia d'Europa per reforçar els lligams amb els països europeus i de fora de la UE. També va recordar que el projecte europeu és "de pau, cooperació i amb petits passos per construir la confian-

ça".

Torrent va acabar la jornada en la celebració del 25è aniversari de la revista *Enderrock*, des d'on també va fer una crida a "recuperar drets fonamentals" com ara el de la llibertat d'expressió. ■

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Juncker trenca el silenci i recupera la crida al diàleg

El màxim responsable de la CE es reunirà amb el nou president català “en funció del que vulgui parlar”

Natàlia Segura

Brussel·les

Brussel·les reprèn el discurs que apel·la al diàleg en el conflicte català just en el temps de descompte per formar govern a Catalunya. Davant d'un públic molt crític amb el paper de la Comissió Europea en la crisi catalana, el seu president, Jean-Claude Juncker, va renovar ahir la crida al diàleg, després que les setmanes posteriors a l'1 d'octubre aquest missatge desaparegués pràcticament de les declara-

cions oficials de l'executiu comunitari. “Voldria que hi hagués diàleg”, va reconèixer el luxemburguès al Parlament flamenc on diversos diputats, especialment els nacionalistes de l'N-VA, li van retreure durament el seu silenci davant les violacions de drets fonamentals a l'Estat espanyol.

A les acusacions dels nacionalistes flamencs d'ignorar la violència de l'1-O i quedar al marge d'aquest conflicte, Juncker va respondre que el seu executiu “ha instat els catalans i al govern es-

panyol a recuperar la via del diàleg”. Tanmateix, va descartar un cop més fer de mediador entre el govern espanyol i les autoritats catalanes argumentant que per fer-ho “cal que ho vulguin les dues parts”. D'altra banda, el president de la CE va insistir que ells van condemnar la violència l'1-O, tot i que en el comunicat del dia 2 d'octubre no es va censurar explícitament l'ús de la violència protagonitzat per les forces policials espanyoles. “La violència no pot ser mai un instrument en po-

Jean-Claude Juncker, ahir al Parlament flamenc ■ ACN

lítica”, va ser l'única frase del seu portaveu, Margaritis Schinas, en què es va mencionar aquesta paraula l'endemà dels fets.

Amb tot, Juncker es va limitar a oferir una breu resposta sobre l'afar català, malgrat ser un dels temes més destacats d'una sessió parlamentària on bastants diputats portaven un llaç groc en solidaritat amb els presos polítics catalans i, fins i tot, de

manera més subtil, el mateix president de Flandes va fer una picada d'ullet lluint una corbata de color groc.

Disposat a una reunió

En una entrevista a l'ACN el representant de la CE a Barcelona, Ferran Tarradellas, va obrir ahir la porta a una futura reunió entre Juncker i el pròxim president o presidenta de la Generalitat. Segons

Tarradellas es reunirà “si hi ha una petició” i “en funció del que vulgui parlar” recordant que “es troba amb moltíssima gent”. Ara bé, el màxim responsable de l'executiu comunitari no s'ha reunit encara amb cap president català d'ençà que va assumir el càrrec fa quatre anys. L'últim que va entrevistar-se amb el president de la Comissió Europea va ser Artur Mas el març del 2011, quan hi havia José Manuel Durão Barroso.

De moment, Juncker evita involucrar-se en el conflicte. Així, aquest ha transmès una queixa de l'Aliança Lliure Europea, el partit que integra ERC a la UE, sobre la “regressió de drets democràtics i civils a l'Estat espanyol pel que fa a Catalunya” a la seva comissària de Justícia, Vera Jourová, perquè l'avaluï. Segons la carta a la qual ha tingut accés El Punt Avui, l'assessor de Juncker, Stefano Grassi, va assegurar al president de l'entitat que la responsable de justícia “està analitzant” la denúncia. ■

Enotast

Tasta el territori DO Alella

ARENYS DE MUNT - Diumenge, 13 de maig

12h al Mercat Municipal: Tast de vins de la **DO Alella** maridat amb productes de temporada i proximitat.

Organitzat pel Consorci de Promoció Enoturística del Territori **DO Alella**. Amb la col·laboració de l'Era Restaurant i l'Ajuntament d'Arenys de Munt.

Aforament limitat. Inscripció prèvia al web de l'Ajuntament.

Comparteix

#rutavidoalella #somterritorioalella

www.enoturismoalella.cat/enotast

Amb la col·laboració de:

Organitza:

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Millo adverteix que l'Estat fiscalitza 500 ensenyants

El delegat del govern espanyol revela que l'alta inspecció educativa analitza 134 casos de possibles comportaments "inacceptables" de mestres ■ Avisa que no hi haurà cap "tolerància"

Redacció
BARCELONA

El delegat del govern espanyol a Catalunya, Enric Millo, va explicar ahir que l'alta inspecció de l'Estat està analitzant "uns 134 casos que podrien afectar uns 500 professors" per possibles comportaments "inacceptables" als centres educatius catalans. Així ho va manifestar en una entrevista a Ràdio 4 en què va assegurar que tots els casos "s'analitzaran i s'estudiaran" i segons el que es conclouï "podrien portar a conseqüències administratives".

Millo va aclarir que el 90% dels docents té un

Enric Millo, delegat del govern espanyol a Catalunya, en un acte a la delegació del govern a Barcelona ■ ORIOL DURAN

poc correcte, sinó que fins i tot en algun cas es podria estar davant un delictes d'odi", va dir Millo, que es va anticipar, d'aquesta manera, al desenllaç d'un cas que està en procés de resolució. El delegat del govern espanyol va assegurar que s'escoltaran totes les parts i si es comprova que en algun cas el que s'ha denunciat és cert s'hauran de "depurar" responsabilitats perquè el docents no hauran exercit la seva tasca educativa "correctament".

Els nou professors acusats de delictes d'odi de l'institut El Palau es queixen, precisament, i entre altres coses, del fet que l'informe de la fiscalia que s'ha fet públic a través dels

La xifra

0,5%

dels mestres que hi ha a Catalunya són investigats per l'alta inspecció de l'Estat, segons Enric Millo.

comportament adequat, ja que el nombre de professionals afectats només serien el 0,5% dels que hi ha a Catalunya, però va avisar que no hi pot haver "tolerància" amb aquests casos perquè, si fos així, el problema seria "més gran en volum". Millo va recordar que, en cas que es retiri l'article 155 de la Constitució, l'Estat continuarà tenint la competència en l'alta inspecció educativa i farà el seguiment dels expedients iniciats.

L'home de Mariano Rajoy a Catalunya va defensar la reunió que van mantenir dimarts el secretari

d'estat de Seguretat i el d'Educació amb els agents de la Guàrdia Civil pares d'alumnes de l'institut El Palau de Sant Andreu de la Barca que van denunciar els professors del centre de delictes d'odi per la via penal en lloc d'utilitzar els mecanismes administratius. Millo va dir que la trobada va ser "molt important" i que durant la reunió els alts càrrecs del govern espanyol van manifestar la "solidaritat i suport" del govern espanyol. "Són pares que des de l'1-O fins aquí van ser tractats de tal manera que podria suposar no tan sols un tracte

mitjans de comunicació no es molesta a recollir la versió dels docents. Aquest fet va ser destacat pel Síndic de Greuges, Rafael Ribó, en un informe en què reclamava al govern espanyol i als grups parlamentaris que no portin a la via penal incidents que es poden resoldre amb els mecanismes que preveu el sistema educatiu.

Millo va demanar que es deixi treballar la justícia en els casos que estan en via judicial al marge que el govern espanyol estigui seguint una altra via administrativa a través de l'alta inspecció. ■

Arxivada la crema del retrat del rei a Banyoles

Redacció
BANYOLES

El jutge de l'Audiència Nacional José de la Mata ha arxivat la denúncia policial contra una jove que va participar en una crema de fotos del rei a Banyoles el dia 13 de març, en considerar que no va cometre un delictes d'injúries a la

corona, sinó que va ser un acte emmarcat en el dret a la llibertat d'expressió, segons informa Efe.

L'acte que va ser denunciat s'havia convocat precisament per celebrar la sentència del Tribunal Europeu de Drets Humans que va determinar que una crema del retrat del rei, feta anys enrere a Gi-

rona, entrava dins l'àmbit de la llibertat d'expressió. Després d'analitzar els fets de Banyoles, De la Mata entén que, en aplicació d'aquella sentència i d'altres de la mateixa Audiència Nacional, en aquest cas l'acte s'empara en el dret a la llibertat d'expressió i no transgredeix els seus límits. ■

66a Fira de Sant Isidre
11, 12 i 13 de maig de 2018
Solsona

837583-1186188T

Logo de Solsona, Diputació de Lleida, Generalitat de Catalunya i Knauf.